

המחשב הקטן

על התואר המחשב הראשון בארץ מתחרים שנים, הגולם מחשב שפותח במכון ויצמן והמחשב שקנה שמעון פרס למערכת הבטחון והיה מונח בממר"ם יחידת המחשב. על הראשון לא היה ויכוח הוא היה תוצר של מחקר בסיסי ושימש את המחקר. השני עורר ויכוח שנסב על המגלומניה של שמעון פרס. מי צריך מחשב כזה גדול בארץ כזו קטנה? אמרו המלעיזים והוא אכן היה גדול ומלא, בנין שלם, אבל כוחו החישובי היה קטן משל ה-PC הפשוט ביותר כיום. יודעי חן אמרו שהוא נקנה כי בלעדיו אי אפשר לייצר אטום. זה היה בסוף שנות החמישים. בתחילת שנות השמונים, הזמן שבו מדובר כאן, היו בארץ מחשבים גדולים ספורים, אחד בממר"ם אחד באוניברסיטה העברית בירושלים, אחד בטכניון ואחד במכון ויצמן.

באותם ימים עדיין לא עמד מחשב PC על כל שולחן. והעתיד היה טמון בחזון הטרמינלים, טרמינלים אחדים המקושרים למחשב מרכזי. מחשב אשר ימוקם במקום מרכזי ויספק לחקלאים שרותים מגוונים. המחשב ימוקם במכון תערוכת ויהיה קשור במערכת טרמינלים למשקים, טרמינל בכל משק. בכל משק יהיו חבר או מספר חברים מומחים למחשב. הם יזינו דרך הטרמינל את המחשב המרכזי בנתוני מישקם ויקבלו דרך אותו הטרמינל תוכנית הזנה לפרות שברפתם, או תוכנית גידולים לשדותיהם. הסידור הזה, שהיה אז בגדר של חיזוי טכנולוגי נוסה ואפילו עבד במכון התערוכת אשר בעמק חפר, בהנהגתו ובהדרכתו של חוקר בכיר בוולקני שהיה גם פרופסור בטקסס חובב טלפז. היה זה חידוש מדהים ובכל הארץ יצא שמעו ואפילו מן העולם הגדול באו לראות. היינו כבר בעולם המחר. מה עוד נבקש מן המחשב? חשבנו בחוכמה.

לא עבר זמן קצר וה-PC עלה על הבמה ולקראת סוף שנות השמונים הוריד את חזון הטרמינלים לטימיון.